

rarament s'imita com a *k* en romànic, la *z* de vegades apareix ensordida, i fins, si preferim el plural *ḥanâzir*, no hi ha dubte que darrere *ḥ* es podia pronunciar una *â* ben velar (com hem pogut comprovar en molts arabismes segurs). Detalls possibles, tots ells, si bé ens adonem que tots deixen dubte: car aquell ensordiment de la *z*, quan es produeix, és en principi de mot (*safrâ*, etc.), però en posició interna creiem que no; i pitjor pel costat semàntic: si bé és concebible que s'usés el plural 'els porcs' per designar una soll o cort de porcs, i això fóra una bona designació d'aquells paratges rústics, però tanmateix això agreuja el caràcter hipotètic (car els noms hispano-àrabs de la soll, ja són coneguts, i diferents: *nawila* o *marcâd al-ḥanzîr*, *PAlc.* 351a29).

Potser es tracta més aviat d'un compost, semblant al que hem trobat com a base probable d'*Alcaufar*. Com veiem a *Alcaufar* i a *Alcotx*, el mot *°elq* vivia en l'àrab baleàric amb el sentit de 'cosa rica, preciosa'; d'altra banda fou sempre vivíssima en àrab la rel *nṣr* «aider, secourir, gagner la bataille» (DOZY, II, 678b-79a; Belot 832b; amb derivats en *RMa.* 640, i *PAlc.* 160a12, 21; *naṣrî* «triumphant», Boqtor; *naṣr* «victoire, triomphe», Belot). És probable, doncs, que sigui una denominació ponderativa, simbòlica, com les que tant agradaven als nostres musulmans: *°elq an-naṣr* 'la riquesa, el preu, de la victòria'. La *o* i no *a* és un detall menor que no ens pot torbar: potser *an-* sonaria *ân*, a causa del *q* precedent i les altres emfàtiques (o bé per una forma amb *l* de l'article *al-*, en lloc de *an-*). Qui sap si aquest preu de la victòria era un rafalet que donaven al guarda d'aquella posició, com el que en el segle XVI hi hem vist posat pels cristians. Més sobre l'àr. *°ilq/°elq* a l'article *Alcotx*.

ALCOTX (es Mercadal, Men. 7, c-11)

Antoni Ramis⁴⁷ el doc. en el segle XV amb el nom d'*Olocaig*, i Joan Ramis⁴⁸ amb el d'*Alcoig*.

Hem de suposar que aquests noms es pronunciaven *Olokaiğ*, i *Alkoiğ*. Ara bé, aquell és evidentment el diminutiu àrab d'aquest, però ignoram el significat del mot, l'única cosa que podem afirmar és que en àrab no existeix ni l'arrel *lkğ* ni l'arrel *lqğ*, tampoc no hi ha *°lqğ*, *°lqğ* ni *'lkğ*. Podria ésser una paraula estrangera adoptada pels àrabs. No es veu fàcil que hi hagi relació amb el nom d'Alcoi.

47. Antoni RAMIS I RAMIS, *Noticias...*, fasc. IV.

48. Joan RAMIS I RAMIS, *Alquerías o posesiones de Menorca en el año 1815* (Maó 1915), p. 18.